

Νικόλας Μπαμπέτας: Διεθνής διάκριση για τον 14χρονο που έκανε τα αντισηπτικά... αυτόματα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Εντελώς μόνος, ο Νικόλας Μπαμπέτας κατασκεύασε ένα προϊόν που κάνει το αντισηπτικό να ρίχνει, χωρίς το χέρι να έρχεται σε επαφή με το μπουκάλι - Δώδεκα ώρες για την κατασκευή που του χάρισε μία σπουδαία διάκριση.

Όλα ξεκίνησαν από ένα post στο facebook, εκεί, όπου φίλοι και γνωστοί έχουμε μάθει να μοιραζόμαστε κομμάτια της ζωής μας: «Πολύ περήφανη για τον Νικόλα μου. Ήρθε 2ος σε διεθνή διαγωνισμό με θέμα «Can't touch this». Στα 14 του, εντελώς μόνος, σκέφτηκε, σχεδίασε, εκτύπωσε σε 3D, έφτιαξε τα ηλεκτρονικά κυκλώματα, προγραμμάτισε και κατασκεύασε ένα προϊόν που μετατρέπει κάθε αντισηπτικό σε αυτόματο. Κι εγώ δεν καταλαβαίνω τίποτα από όλα αυτά, όσο κι αν μου τα εξηγεί. Χάσμα γενεών».

Στέλνω μήνυμα στην περήφανη μαμά. Θέλω να μιλήσω σε αυτό το παιδί, αξίζει να ακουστεί αυτό το παιδί, ακόμη κι αν είμαι βέβαιη πώς, ακριβώς όπως κι η μητέρα του, δεν πρόκειται να καταλάβω τίποτα από αυτά που θα μου πει. «Χάσμα γενεών» το ονομάζουν, «Άλλη γενιά» το αποκαλώ. Πιο έξυπνη, πιο γρήγορη, πιο ελπιδοφόρα, καλύτερη την δική μας μιας και οι εποχές σχημάτισαν για εκείνην ένα

πιο ζόρικο σύμπαν...

Λίγη ώρα μετά μαθαίνω λίγα πράγματα για τον 14χρονο Νικόλα Μπαμπέτα: Ένας πολύ καλός μαθητής, ένας ωραίος τύπος που «βγάζει» γέλιο, πλάκες και αστεία, λάτρης της ιστιοπλοΐας και των νοτίων προαστίων, γεννημένος να «συνθέτει» με βίδες και καλώδια πράγματα, σε ηλικία που άλλα παιδιά απλώς τα χαλούσαν: «Από μικρός είχα πάθος να μαστορεύω διάφορα πράγματα και στο δημοτικό αγάπησα πολύ τα μαθηματικά και την φυσική λόγω των δασκάλων που είχα», λέει ο ίδιος και συνεχίζει: «Όταν ήμουν στην Τετάρτη δημοτικού, ο πατέρας μου, μου είχε φέρει κάτι μπαταρίες με μικρά φωτάκια κι όταν μου έδειξε πώς λειτουργούν, ξετρελάθηκα. Μετά, μου έφερε μοτεράκια με μπαταρίες, καλώδια και ρόδες και φτιάξαμε ένα αυτοκινητάκι το οποίο πήγαινε μόνον ευθεία αλλά είχε πλάκα. Αυτό ήταν! Από εκεί και ύστερα το να κατασκευάζω πράγματα από το μηδέν πάθος μεγάλο. Έφτιαχνα ανεμιστήρες με μανταλάκια και διάφορα παιχνίδια από σύρμα. Μέσα μου ήθελα πάντα να κάνω μία σημαντική κατασκευή, αλλά οι σχολικές και εξωσχολικές υποχρεώσεις δεν μου εξασφάλιζαν τον χρόνο που επιθυμούσα. Η καραντίνα, το lockdown, όπου στην πραγματικότητα ο χρόνος διπλασιάστηκε για εμάς τα παιδιά, ήταν για μένα η ευκαιρία να κάνω αυτό που πάντα επιθυμούσα. Κάτι ωραίο, κάτι διαφορετικό...»

Δώδεκα ώρες για την κατασκευή που του χάρισε μία σπουδαία διάκριση

Για πολλά παιδιά, η περίοδος του lockdown ισοδυναμούσε με χαμένο χρόνο μπροστά στο PlayStation και την τηλεόραση. Όχι όμως για τον Νικόλα. Και κάπως έτσι, το όνειρο έγινε πραγματικότητα: «Την περίοδο της καραντίνας είχα πολύ ελεύθερο χρόνο και αποφάσισα να ασχοληθώ περισσότερο με διάφορα ηλεκτρονικά, τον προγραμματισμό και τις κατασκευές. Άρχισα να ψάχνω στο YouTube βιντεάκια σχετικά με βασικά ηλεκτρονικά κυκλώματα με το microcontroller Arduino, τον προγραμματισμό και το 3D printing. Παρήγγειλα διάφορα προϊόντα και πειραματίστηκα. Κατάφερα να φτιάξω κάποια απλά project όπως ένα αυτοκινητάκι που μπορείς να το χειριστείς με το τηλεκοντρόλ της τηλεόρασης, καθώς κι έναν φορητό ανεμιστήρα. Αυτές οι συσκευές ήταν φτιαγμένες από ανακυκλώσιμα υλικά όπως ξυλάκια παγωτού, κουτιά, κομμάτια ξύλο κλπ.», λέει και συνεχίζει: «Όταν έφτασα σε ένα καλό επίπεδο, ένιωσα αυτοπεποίθηση κι άρχισα να κοιτώ τους διαγωνισμούς που θα μπορούσα να πάρω μέρος. Κατέληξα σε έναν διαγωνισμό εμπνευσμένο από την πανδημία με θέμα «Can't touch this».

Πηγή: protothema.gr